

ЗАТВЕРДЖУЮ

Голова приймальної комісії НТУ «ДПУ»

Ректор

О.О.Азюковський

2022р.

ПРОГРАМА

індивідуальної усної за освітньо-професійним ступенем бакалавра на основі повної загальної середньої освіти
Українська мова

Назва розділу	Зміст мовного матеріалу	Передбачувані компетентності (здатності)
1. ФОНЕТИКА. ГРАФІКА. ОРФОЕПІЯ. ОРФОГРАФІЯ.		
<i>1. Фонетика. Графіка. Орфоепія. Орфографія.</i>	<p>Алфавіт. Наголос. Основні випадки уподібнення приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних. Основні випадки чергування <i>у-в, і-й</i>. Правопис літер, що позначають ненаголошені голосні [e], [u], [o] в кореняхслів. Сполучення <i>йо,ьо</i>. Правила вживання м'якого знака (знака м'якшення). Правила вживання апострофа. Подвоєння букв на позначення подовжених м'яких приголосних і збігу однакових приголосних звуків. Правопис префіксів і суфіксів. Найпоширеніші випадки чергування голосних і приголосних звуків. Правопис великої літери. Лапки у власних назвах. Написання слів іншомовного походження. Основні правила переносу слів з рядка в рядок. Написання складних слів разом і через дефіс. Правопис складноскорочених слів. Правопис відмінкових закінчень іменників, прикметників. Правопис <i>н</i> та</p>	<p><i>Вступник повинен уміти:</i> <i>Розташовувати</i> слова за алфавітом; <i>розпізнавати</i> явища уподібнення й спрощення приголосних звуків, основні випадки чергування голосних і приголосних звуків, чергування <i>у-в, і-й</i>. <i>Наголошувати</i> слова відповідно до орфоепічних норм. <i>Розпізнавати</i> вивчені орфограми; <i>правильно писати</i> слова з вивченими орфограмами, <i>знаходити й виправляти</i> орфографічні помилки на вивчені правила.</p>

	<i>ни</i> у прикметниках і дієприкметниках, <i>не</i> з різними частинами мови.	
2. ЛЕКСИКА. ФРАЗЕОЛОГІЯ		
<i>2. Лексикологія. Фразеологія.</i>	Лексичне значення слова. Багатозначні й однозначні слова. Пряме та переносне значення слова. Омоніми. Синоніми. Антоніми. Пароніми. Лексика української мови за походженням. Власне українська лексика. Лексичні запозичення з інших мов. Загальноживані слова. Професійна, діалектна, розмовна лексика. Терміни. Застарілі й нові слова (неологізми). Нейтральна й емоційно забарвлена лексика. Поняття про фразеологізми.	<i>Пояснювати</i> лексичні значення слів; <i>добирати</i> до слів синоніми й антоніми та <i>використовувати</i> їх у мовленні; <i>уживати</i> слова в переносному значенні. <i>Знаходити</i> в тексті й <i>доречно використовувати</i> в мовленні вивчені групи слів; <i>пояснювати</i> значення фразеологізмів, <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> їх у мовленні.
3. БУДОВА СЛОВА. СЛОВОТВІР		
<i>3. Будова слова. Словотвір</i>	Будова слова. Спільнокореневі слова й форми того самого слова	<i>Виділяти</i> закінчення слів від основи, <i>членувати</i> основу на значущі частини, <i>розрізняти</i> форми слова й спільнокореневі слова, <i>правильно вживати</i> їх у мовленні.
4. МОРФОЛОГІЯ		
<i>4.1. Іменник.</i>	Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Іменники власні та загальні, істоти й неістоти. Рід іменників: чоловічий, жіночий, середній. Число іменників. Відмінювання іменників. Невідмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок (у власних чоловічих та жіночих іменах).	<i>Розпізнавати</i> іменники; <i>визначати</i> належність іменників до певної групи за їхнім лексичним значенням, <i>уживаністю</i> в мовленні; <i>правильно відмінювати</i> іменники, <i>відрізняти</i> правильні форми іменників від помилкових; <i>використовувати</i> іменники в мовленні, <i>послугуючись</i> їхніми виражальними можливостями.
<i>4.2. Прикметник</i>	Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників: якісні, відносні, присвійні. Відмінювання прикметників. Ступені порівняння якісних прикметників: вищий і найвищий, способи їх творення (проста й складена форми). Зміни приголосних при творенні ступенів порівняння прикметників.	<i>Розпізнавати</i> й <i>відмінювати</i> прикметники; <i>утворювати</i> форми ступенів порівняння якісних прикметників, повні й короткі форми якісних прикметників; <i>відмінювати прикметники</i> ; <i>відрізняти</i> правильні форми прикметників від помилкових.
<i>4.3. Числівник</i>	Числівник як частина мови: значення,	<i>Розпізнавати</i> й <i>відмінювати</i>

	<p>морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості їх відмінювання. Особливості правопису числівників. Узгодження числівників з іменниками.</p> <p>Уживання числівників для позначення часу й дат.</p>	<p>числівники; <i>відрізнати</i> правильні форми числівників від помилкових;</p> <p><i>Добирати</i> потрібні форми числівників і <i>використовувати</i> їх у мовленні; <i>визначати</i> сполучуваність числівників з іменниками; <i>правильно утворювати</i> форми числівників на позначення часу й дат.</p>
4.4. Займенник.	<p>Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Відмінювання займенників. Творення й правопис неозначених і заперечних займенників.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> й <i>відмінювати</i> займенники;</p> <p><i>відрізнати</i> правильні форми займенників від помилкових, <i>правильно добирати</i> потрібні форми займенників і <i>використовувати</i> їх у мовленні, <i>правильно утворювати</i> й <i>писати</i> неозначені й заперечні займенники.</p>
4.5. Дієслово	<p>Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль.</p> <p>Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то).</p> <p>Безособові дієслова. Способи дієслова: дійсний, умовний, наказовий. Творення форм умовного та наказового способів дієслів. Особові закінчення дієслів I та II дієвідміни.</p> <p>Чергування приголосних в особових формах дієслів теперішнього та майбутнього часу</p> <p>Дієприкметник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Активні та пасивні дієприкметники. Творення активних і пасивних дієприкметників теперішнього й минулого часу. Дієприкметниковий зворот. Безособові форми на -но, -то.</p> <p>Дієприслівник як особлива форма дієслова: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Дієприслівниковий зворот.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> дієслова, особливі форми дієслова, безособові дієслова; <i>визначати</i> види, часи й способи дієслів;</p> <p><i>використовувати</i> один час і спосіб у значенні іншого;</p> <p><i>відрізнати</i> правильні форми дієслів від помилкових; <i>правильно писати</i> особові закінчення дієслів.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприкметники (зокрема <i>відрізнати</i> їх від дієприслівників), <i>визначати</i> їхнє загальне значення, синтаксичну роль; <i>відрізнати</i> правильні форми дієприкметників від помилкових; <i>добирати</i> й <i>комунікативно доцільно використовувати</i> дієприкметники та дієприкметникові звороти в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> дієприслівники, <i>визначати</i> їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль; <i>відрізнати</i> правильні форми дієприслівників від помилкових; <i>правильно будувати</i> речення з дієприслівниковими зворотами.</p>
4.6. Прислівник.	<p>Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки,</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прислівники, <i>визначати</i> їхнє загальне</p>

	<p>синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників: вищий і найвищий. Зміни приголосних при творенні прислівників вищого та найвищого ступенів.</p> <p>Правопис прислівників на -о, -е, утворених від прикметників і дієприкметників. Написання разом, окремо й через дефіс прислівників і сполучень прислівникового типу.</p>	<p>значення, синтаксичну роль, ступені порівняння прислівників; <i>відрізнати</i> правильні форми прислівників від помилкових; <i>добирати й комунікативно доцільно використовувати</i> прислівники в мовленні.</p>
4.7. Службові частини мови.	<p>Прийменник як службова частина мови. Зв'язок прийменника з непрямыми відмінками іменника. Правопис прийменників.</p> <p>Сполучник як службова частина мови. Групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю: сурядні й підрядні. Групи сполучників за вживанням (одиничні, парні, повторювані) та за будовою (прості, складні, складені).</p> <p>Правопис сполучників. Розрізнення сполучників та інших співзвучних частин мови.</p> <p>Частка як службова частина мови. Правопис часток.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> прийменники, <i>визначати</i> їхні морфологічні ознаки; <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> прийменники в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати</i> сполучники, <i>визначати</i> групи сполучників за значенням і синтаксичною роллю, за вживанням і будовою; <i>відрізнати</i> сполучники від інших співзвучних частин мови; <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> сполучники в мовленні.</p> <p><i>Розпізнавати частки</i>; <i>правильно писати частки</i>.</p>
4.8. Вигук.	<p>Вигук як частина мови. Правопис вигуків.</p>	<p><i>Розпізнавати</i> вигуки й <i>правильно їх писати</i></p>
5. СИНТАКСИС		
5.1. Словосполучення.	<p>Словосполучення й речення як основні одиниці синтаксису. Підрядний і сурядний зв'язок між словами й частинами складного речення.</p>	<p><i>Розрізнати</i> словосполучення й речення, сурядний і підрядний зв'язок між словами й частинами складного речення.</p>
5.2. Речення.	<p>Речення як основна синтаксична одиниця. Граматична основа речення. Порядок слів у реченні. Види речень за метою висловлювання (розповідні, питальні й спонукальні); за емоційним забарвленням (окличні й неокличні); за будовою (прості й складні); за складом граматичної основи (двоскладні й односкладні); за наявністю чи відсутністю другорядних членів (непоширені й поширені); за наявністю необхідних членів речення (повні й неповні); за наявністю чи відсутністю ускладнювальних засобів (однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань).</p>	<p><i>Розрізнати</i> речення різних видів: за метою висловлювання, за емоційним забарвленням, за складом граматичної основи, за наявністю чи відсутністю другорядних членів, за наявністю необхідних членів речення, за будовою, за наявністю чи відсутністю однорідних членів речення, вставних слів, словосполучень, речень, відокремлених членів речення, звертань.</p>
5.2.1. Просте двоскладне речення.	<p>Підмет і присудок як головні члени двоскладного речення. Зв'язок між підметом і</p>	<p><i>Визначати</i> структуру простого двоскладного речення, особливості</p>

	присудком. Тире між підметом і присудком.	узгодження присудка з підметом; <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> прості речення. <i>Правильно вживати</i> тире між підметом і присудком.
5.2.2. Другорядні члени речення у двоскладному й односкладному реченнях	Означення. Прикладка як різновид означення. Додаток. Обставина. Порівняльний зворот.	<i>Розпізнавати</i> види другорядних членів; <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> виражальні можливості другорядних членів речення в мовленні; <i>правильно розставляти</i> розділові знаки при непоширеній прикладці.
5.2.3. Односкладні речення.	Граматична основа односкладного речення. Типи односкладних речень за способом вираження та значенням головного члена: односкладні речення з головним членом у формі присудка (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові) та односкладні речення з головним членом у формі підмета (називні).	<i>Розпізнавати</i> типи односкладних речень, визначати особливості кожного з типів; <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> виражальні можливості односкладних речень у власному мовленні.
5.2.4. Просте ускладнене речення.	Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова в реченнях з однорідними членами. Речення зі звертанням. Речення зі вставними словами, словосполученнями, реченнями, їх значення. Речення з відокремленими членами. Відокремлені означення, прикладки – непоширені й поширені. Відокремлені додатки, обставини. Відокремлені уточнювальні члени речення. Розділові знаки в ускладненому реченні.	<i>Розпізнавати</i> просте речення з однорідними членами, звертаннями, вставними словами, словосполученнями, реченнями, відокремленими членами (означеннями, прикладками, додатками, обставинами), зокрема уточнювальними, та <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> виражальні можливості таких речень у мовленні; <i>правильно розставляти</i> розділові знаки в них.
5.2.5. Складне речення.	Типи складних речень за способом зв'язку їх частин: сполучникові й безсполучникові. Сурядний і підрядний зв'язок між частинами складного речення.	<i>Розпізнавати</i> складні речення різних типів, визначати їхню структуру, види й засоби зв'язку між простими реченнями. <i>Добирати й конструювати</i> складні речення, що оптимально відповідають конкретній комунікативній меті. <i>Правильно розставляти</i> розділові знаки, <i>будувати</i> схему такого речення.
5.2.5.1. Складносурядне речення.	Складносурядне речення та його будова. Єднальні, протиставні й розділові сполучники в складносурядному реченні. Сміслові зв'язки між частинами складносурядного речення. Розділові знаки в складносурядному реченні.	<i>Розпізнавати</i> складносурядні речення, <i>визначати</i> смислові зв'язки між частинами складносурядного речення; <i>комунікативно доцільно використовувати</i> його виражальні можливості в мовленні; <i>правильно розставляти</i> розділові знаки в складносурядному реченні.
5.2.5.2. Складнопідрядне речення.	Складнопідрядне речення, його будова. Головна й підрядна частини. Підрядні	<i>Розпізнавати</i> складнопідрядні речення, визначати їхню будову,

	сполучники й сполучні слова як засоби зв'язку в складнопідрядному реченні. Основні види підрядних речень: означальні, з'ясувальні, обставинні (місця, часу, способу дії та ступеня, порівняльні, причини, наслідкові, мети, умови, допустові). Складнопідрядні речення з кількома підрядними, розділові знаки в них.	зокрема складнопідрядних речень з кількома підрядними, відобразити її в схемі складнопідрядного речення; визначати основні види підрядних речень, типи складнопідрядних речень за характером зв'язку між частинами. <i>Правильно й комунікативно доцільно використовувати виражальні можливості складнопідрядних речень різних типів у процесі спілкування; правильно розставляти розділові знаки в складнопідрядному реченні.</i>
5.2.5.3. <i>Безсполучникове складне речення.</i>	Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому складному реченні.	<i>Розпізнавати</i> безсполучникові складні речення; <i>правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> виражальні можливості безсполучникових складних речень у мовленні; <i>правильно розставляти</i> розділові знаки в них.
5.2.5.4. <i>Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку</i>	Складне речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку, розділові знаки в ньому.	<i>Розпізнавати</i> складні речення з різними видами сполучникового й безсполучникового зв'язку. <i>Правильно й комунікативно доцільно використовувати</i> виражальні можливості речень цього типу в мовленні; <i>правильно розставляти</i> розділові знаки в них.
5.3. <i>Способи відтворення чужого мовлення.</i>	Пряма й непряма мова. Заміна прямої мови непрямою. Цитата як різновид прямої мови. Діалог. Розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.	<i>Замінювати</i> пряму мову непрямою; <i>правильно й доцільно використовувати</i> в тексті пряму мову й цитати; <i>правильно вживати</i> розділові знаки в конструкціях із прямою мовою, цитатою та діалогом.
6. СТИЛІСТИКА		
6. <i>Стилістика.</i>	Стилї мовлення (розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий, публіцистичний), їхні основні ознаки, функції.	<i>Розпізнавати</i> стилї мовлення, <i>визначати</i> особливості кожного з них; <i>користуватися</i> різноманітними виражальними засобами української мови в процесі спілкування для оптимального досягнення мети спілкування.
7. РОЗВИТОК МОВЛЕННЯ		
7. <i>Розвиток мовлення.</i>	Види мовленнєвої діяльності; адресант і адресат мовлення; монологічне й діалогічне мовлення; усне й писемне мовлення. Тема й основна думка висловлення. Вимоги до мовлення (змістовність, логічна послідовність, багатство, точність, виразність, доречність, правильність). Основні ознаки	<i>Уважно читати, усвідомлювати й запам'ятовувати</i> зміст прочитаного, диференціюючи в ньому головне та другорядне. <i>Критично оцінювати</i> прочитане. <i>Аналізувати</i> тексти різних стилів, типів і жанрів. <i>Будувати</i> письмове

	<p>тексту: зв'язність, комунікативність, членованість, інформативність. Зміст і будова тексту, поділ тексту на абзаци, мікротеми. Способи зв'язку речень у тексті. Тексти різних стилів, типів, жанрів мовлення.</p>	<p>висловлення, логічно викладаючи зміст, підпорядковуючи його темі й основній думці, задуму, вибраному стилю та типу мовлення, <i>досягати</i> визначеної комунікативної мети. <i>Уміти формулювати, добирати</i> доречні аргументи й приклади, робити висновок, <i>висловлювати</i> власну позицію, свій погляд на ситуацію чи обставини; <i>правильно структурувати</i> текст, використовуючи відповідні мовленнєві звороти. <i>Знаходити й виправляти</i> похибки та помилки в змісті, будові й мовному оформленні власних висловлень, спираючись на засвоєні знання.</p>
--	--	---

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ / ОНЛАЙН-РЕСУРСІВ

1. Авраменко О. Українська мова та література. Довідник. Завдання в тестовій формі: І ч. Київ: Грамота, 2019. 496 с.
2. Українська мова і література. Повний курс до ЗНО. Видання друге. Київ: Літера ЛТД, 2018. 416 с.
3. Ющук І.П. Українська мова : підручник для 7 класу загальноосвіт. навч. закладів. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2015. 296 с.
4. OnlineCorrector. URL: <https://onlinecorrector.com.ua/uk/>
5. ЗНО он-лайн: завдання за темами з української мови та літератури <https://zno.osvita.ua/ukrainian/tema.html>
6. Уроки державної мови газети «Хрещатик». URL: <http://mova.kreschatic.kiev.ua>
7. Український правопис. URL: <https://2019.pravopys.net>